

2023 YENİDEN...*

1917-1924 arası yalnızca Anadolu'da değil, dünyanın birçok bölgesinde devrimler köhnemiş imparatorlukları sarsıp dağıttı, emperyalist işgalcilere karşı bağımsızlık mücadeleleri yükseldi, işçi sınıfı kapitalistleri kâh alaşağı etti kâh bunun eşğine geldi.

1923, bu coğrafyada tarihin çarklarının ileriye doğru döndüğü bu dönemin önemli sıçramalarından biriydi.

Türkiye Cumhuriyeti kuruldu.

Aradan yüz yıl geçti.

Bugün Türkiye sömürücü olduğu kadar vicdansız, akılsız, barbar, bencil, insana ve yurdumuza tamamen yabancı bir küçük azınlığın işgali altında. Milyonlarca insanın yoksulluğu, açlığı, çilesi bu küçük azınlığın umrunda değil. Bu tabloyla ilgilenmiyorlar çünkü yoksul milyonlar sayesinde zenginleşiyor, kârlarına kâr katıyorlar.

Sermaye sınıfından yani patronlardan söz ediyoruz.

Sermaye sınıfının ülkesi, vatani yoktur. Nerede kâr varsa, nerede talan edilecek doğal zenginlikler varsa, nerede yağmalanacak bir değer varsa, nerede ucuz işgücü varsa, nerede mal ve hizmet satışı için bir pazar varsa, sermaye oradadır.

Türkiye'de emekçi halkı sömüren yerli ve yabancı patronları birbirinden ayırt etmek neredeyse imkansız hale gelmiştir. İç içe geçmiş, birbiriyle karmaşık ilişkilere giren bu **asalak sınıf** ülkemizin başına beladır.

Sermaye sınıfının en önemli özelliği, doymak bilmeyen bir iştaha, kâr hırsına sahip olmasıdır. Sürekli büyümek, genişlemek, yayılmak patronların en önemli özelliğidir. Önüne çıkan her şeye kâr güdüsüyle yaklaşan bu sınıf insanlık açısından yıkıcı ve çürütücü bir güçtür.

---

* Türkiye Komünist Partisi'nin 25 Haziran 2022 tarihinde gerçekleşen Konferansı'na Merkez Komite tarafından sunulmuş ve delegeler tarafından değerlendirilerek son haline getirilmiştir.

Doğayı, tarihi, kültürü, sanatı yok etmekte olan bu sınıf, insanlığı da yok edebilecek özelliklere sahiptir. Savaşların temel nedeni sömürücü sınıfların birbirleriyle rekabetinin ürünü olan uluslararası kutuplaşmalardır. **Ulusal çıkar** ya da **ulusal güvenlik** gibi kavramlar sömürücü sınıfların çıkarlarını ve onlar arasındaki kanlı rekabeti gizlemek için iki yüzlüce kullanılmaktadır.

Tekrar ediyoruz, sermaye sınıfının ülkesi, vatani yoktur; onların ülke güvenliğinden anladıkları **kendi kasalarının** güvenliğidir.

İşte bu sermaye sınıfı, bütün unsurlarıyla, elbirliğiyle Türkiye'yi yıkıma uğratmıştır. Beşli çete, yeşil sermaye, Anadolu sermayesi, TÜSİAD sermayesi gibi adlandırmalar, bir yerden sonra bu **kolektif suçla** ilgili olarak şu ya da bu sermaye kesimini aklamının aracı olarak kullanılmaktadır.

Türkiye Cumhuriyeti'nin tarihinde "trajedi" olarak nitelenebilecek, toplumun geniş kesimlerine zarar veren tüm olay ve olguların arkasında **yerli ve yabancı sermayenin çıkarları** yatmaktadır.

Milli Mücadele'nin ardından kazanılan bağımsızlığı ve kurulan Cumhuriyet'i ekonomik olarak zayıf ama siyasal açıdan ülkeye hakim olan Türk burjuvazisi derhal kemirmeye başlamıştır. Halk yoksullaştıkça semiren ve güçlenen aynı **hırsız-sömürücü** sınıftır. Sonrasında bu ülkeyi ABD'nin dümen suyuna sokan, NATO'ya üye yaparak yalnızca egemenliğini değil güvenliğini de ortadan kaldıran, Kore'de **emperyalist çıkarlar** için askerimizi ölüme yollayan yine sermaye sınıfıdır.

CHP'sinden Demokrat Parti'ye tüm hükümetler ve askeri cuntalar sermaye sınıfına hizmet etmiştir. Çeşitli nedenlerle patronların işine yaramaz hale gelen iktidarların değişmesini şimdiye kadar ne yazık ki **halk iradesi değil sermaye sınıfının tercihleri** sağladı. 12 Eylül 1980 darbesinin arkasında NATO olduğu kadar, TÜSİAD başta olmak üzere büyük sermaye yer alıyordu. Süleyman Demirel, Turgut Özal, Tansu Çiller gibi siyasetçilerin tamamı emperyalist merkezlerle iyi geçindikleri gibi, zenginlerden, patronlardan yana politikalara da imza attılar. Onları bu ülkenin yönetiminde tutan, iddia edildiği gibi **millet iradesi değil, patron idaresidir**.

Recep Tayyip Erdoğan ve AKP için de aynısı geçerlidir.

2002'de iktidara gelmeden önce AKP **hem ABD ve Avrupa'daki emperyalist merkezlerin hem de Türkiye'de patronların** desteğini almıştı.

Bu destek, Türkiye'de **uluslararası şirketlerin** ve genel olarak **sermaye sınıfının** hareketini kısıtlayan bütün engellerin, yasal düzenlemelerin ve kurumsal denetim kanallarının ortadan kaldırılması için verildi.

Bu destek, devlete ait fabrika ve işletmelerin, ülkenin yeraltı ve yerüstü zenginliklerinin, madenlerinin, akarsularının, kıyılarının özel sektöre **bedelsiz ya da yok pahasına** devrinin sağlanması için verildi.

Bu destek, emperyalizmin bölgesel projelerine daha **uyumlu**, Türkiyeli büyük sermaye gruplarının artan hırslarının tatmini amacıyla daha **yayılmacı** bir dış politikaya geçiş için verildi.

Bu destek, hızla harekete geçebileceği görülen Türkiye işçi sınıfının cemaatleştirilmesi, gençlerimizin ilerici ve bilimsel düşünceden uzak tutulması ve kamu kültürünün yok edilmesi amacıyla zaten değersizleştirilmiş **laikliğin tamamen tasfiyesi** için verildi.

Bu destek, halkımızın hafızasında yer edinen Cumhuriyet fikrine ve değerlerine, yurtsever ve aydınlanmacı birikime karşı **Yeni-Osmanlıcı bir gericiğin** hakimiyet kurması için verildi.

AKP iktidarı kendisine verilen görevi harfiyen yerine getirdi.

Ancak Türkiye toplumundaki Cumhuriyetçi direnci tamamen aşamadı. İktidar **devlet** içindeki girdiği mücadeleyi kazanırken **toplumsal** alanda zaferini ilan edemedi. **Haziran/Gezi Direnişi** bunun en açık kanıtı oldu.

Erdoğan ve AKP'nin toplumda ortaya çıkan hoşnutsuzluğu yatıştırma ve bastırmadaki başarısızlığı emperyalist ülkeleri ve sermaye sınıfını harekete geçirdi. Hoşnutsuzluğun hükümetin iç ve dış politikadaki bazı tercihlerden de kaynaklandığını düşünen bu çevreler AKP'yi **yola getirmek** ve onun **seçeneksizliğini ortadan kaldırmak** için çeşitli girişimlerde bulundular.

Yıllarca AKP iktidarının parçası olarak sınırsız bir özgürlük alanı elde eden Gülen Cemaati eliyle yürütülen operasyonlar ve 15 Temmuz darbe girişimi bu arayışın ürünüdür. İçinde açık ve örtülü çok sayıda siyasi parti ya da hareketin olduğu bugünkü **düzen muhalefeti** de aynı misyonla ortaya çıkmıştır.

Böylece yerli ve yabancı sermayenin Türkiye'de kendi geleceğini sağlama aldığı bir tablo ortaya çıkmıştır. 20 yıllık iktidarı boyunca ilk kez son birkaç yıldır güçlü ve seçim kazanabilme yeteneğine sahip olan bir muhalefetle karşı karşıya kalan Erdoğan güçlü bir pazarlıkçı olmasına rağmen iktidarda kalmak için batılı ülkeler ve Türkiye burjuvazisine **güvence vermek zorunda** olduğunu bilmektedir. Muhalefet ise zaten başından beri başarının anahtarının **ABD ve AB ülke yönetimlerini ve başta TÜSİAD olmak üzere Türkiye burjuvazisini** ikna etmekten geçtiğine emindir.

Özetle bugün Türkiye siyasetinde birbirine seçenek diye sunulan **Cumhur ve Millet İttifakları** sırtlarını aynı güçlere dayamaktadırlar.

Bunu söylemek bu iki ittifakın birbirinden hiç farkı olmadığını söylemek anlamına gelmez. Söylenen şudur: Türkiye'nin yakıcı hiçbir sorununu birbirine karşıt gibi gözüken bu iki ittifak **çözemez**. Çünkü her iki ittifakın temeline dökülen harçta sermayenin, emperyalist merkezlerin çıkarları yer almaktadır.

Cumhur İttifakı ile Millet İttifakı arasındaki ayrımlar Türkiye'yi ve halkımızı oyalayacak, zaman kaybettirecek niteliktedir.

Bugün bu iki ittifak arasındaki en önemli ayrım olarak görülen Cumhurbaşkanlığı sisteminin arka planına baktığımızda bu gerçek hemen karşımıza çıkmaktadır. Parlatmentonun önemsizleşmesi, yürütme erkinin Meclise yani yasama erkine karşı güçlenmesi, Erdoğan'ın tek adam yönetimine duyduğu özlemin ürünü değıldir. Cumhurbaşkanlığı sistemine geçişi yıllardır sistemin yavaş işlemeden, yargı denetiminden, bürokrasiden şikayet eden, güçlü iktidarlar talep eden **patronlar** sağlamıştır. Osmanlı'ya, padişahlığa öykünen AKP'nin ideolojik-siyasi tercihleri bu talebin açtığı kapıdan geçmiştir.

Sermaye diktatörlüğünü ve emperyalist tahakkümü sorgulamayanların "döneceğiz" dedikleri Parlatmenter Sistem yine sermaye sınıfının arzusu doğrultusunda şekillenecek, demokrasi ve özgürlükler açısından önemli bir fark ortaya çıkmayacaktır.

İktidarla muhalefetin halka değil aynı güçlere hizmet ettiğinin en güzel kanıtı iki tarafın halkımızı benzersiz bir yoksullaşma ile karşı karşıya bırakan ekonomik krizle ilgili takındığı tutumdur.

Bugün kendisini özellikle yüksek enflasyon oranı ile hissettiren ekonomik krizin uluslararası boyutları olduğu ortadadır. Covid-19 pandemisinin ve Ukrayna'da sürmekte olan savaşın uluslararası alanda ortaya çıkardığı yeni sorun ve dengesizliklerin Türkiye'yi etkilememesi düşünülemez. Bununla birlikte, iktidarından muhalefetine düzen partilerinin hiçbiri bugünkü **emperyalist-kapitalist sistemin bütün dünyada iflas etmiş olduğu gerçeğini** dillendirmemektedir.

En gelişmiş ülkelerde dahi geniş halk kitleleri yoksullaşmakta, tekelci sermaye kâr etmeye devam etmektedir. Üstelik gelişmiş kapitalist ülkelerde sermaye sınıfı yalnız kendi ülkelerindeki emekçileri değil, Afrika ve Asya başta olmak üzere dünyanın daha geri kalmış ülkelerindeki halkları da sömürmekte, geniş bir coğrafyadan genç eğitimli emek gücü dahil kaynak transfer etmektedir. Bu gerçeğe rağmen, AKP'den CHP'ye, MHP'den İYİP'e bütün partiler "ülkemizi gelişmiş ülkeler seviyesine çıkaracağız" söylemini sürdürmektedirler.

Oysa milyonlarca evsizin barınma sorununu onlara sarınacakları naylon muşambalar vererek çözen **ABD'nin**, günlük yiyeceğini çöplerdeki atıkların arasından çıkaran on binlerce yurttaşına çözüm üretemeyen **İngiltere'nin**, göçmen işçileri dikenli tellerle çevrili tesislerin içine hapsedip günde 12-13 saat çalıştıran "uygar" **Avrupa'nın** insanlığa vereceği hiçbir şey yoktur. Bu ülkelerde görel olarak

daha iyi yaşam koşullarının olmasının tek nedeni onların dünyanın geri kalanını yağmalaması, talan etmesidir.

Emperyalist dünya **can çekişmekte** ve insanlığı tehdit etmektedir. Ancak Türkiye'nin sorunlarının kaynağı son tahlilde Türkiye'dedir. Bugünkü ekonomik krizde halkın büyük çoğunluğu daha da yoksullaşırken yerli ve yabancı tekellerin nasıl olup da yüksek kârlar elde ettiği, ancak biz komünistlerin gündeme getirebileceği bir sorudur. Düzen partileri bu soruyu sormaz, sanki enflasyon herkesi, bütün toplumsal sınıfları aynı şekilde etkiliyormuş izlenimi yaratırlar.

Gerçekte enflasyon, **emekçi halktan sermaye sınıfına** bir kaynak aktarım mekanizmasıdır. Bu süreçten zarar görenler **işçi sınıfı, küçük esnaf, yoksul köylüler**, giderek daha korunaksız hale gelen **emekliler** ve **işsizlerdir**. Sürecin bazı şirketlerin iflasına neden olduğu da doğrudur. Aslında bu bir tekelleşme sürecidir ve bugünkü düzenin en önemli, kaçınılmayacak özelliklerinden biridir. Lakin "batan" büyük şirketler için gözyaşı dökmeye gerek yoktur, onların sahipleri başka alanlarda işlerini sürdürürler ve batışlarının bütün yükünü ortada kalan işçilerin sırtına yükleyerek yollarına devam ederler.

İktidar ve muhalefetin dillendirmediği işte bu gerçektir. **Patronlarla işçiler aynı gemide değildir**. Kriz dönemleri sermaye sınıfı için fırsata, halkın büyük çoğunluğu içinse kabusu dönüşür.

Bu düzen ıslah edilemez, iyileştirilemez.

Dünyada milyarlarca insanı yoksulluğa, açlığa, cehalete mahkum eden, Türkiye'yi ortaçağ karanlığına sürükleyen, her tarafından sorun fişkıran **bu düzen yıkılmalıdır**.

Bizim bu düzenin sahiplerine ve onların siyasetçilerine borcumuz yok. Tersine, çaldıkları emeğimiz, yağmaladıkları değerlerimiz, yok ettikleri kültürümüz, öldürdükleri kadınlarımız, istismar ettikleri çocuklarımız için onlardan **geri alacağımız** bir ülke var.

Memleketi bu asalak, sömürücü sınıftan, o sınıfın cahil, bencil, kibirli ve arsız temsilcilerinden kurtaracağız.

Türkiye'yi ayağa kaldıracacağız. Bu göreve hazırız.

"2023 Yeniden" derken geçmişe dönmüyor, bu ülkenin yeni ve bu kez işçi sınıfının öncülük ettiği bir devrimci sıçramaya gereksindiğini vurgulamış oluyoruz.

Bu topraklara, emekçi halkımıza, yurtsever aydınlarımıza, ülkenin devrimci birikimine ve partimiz TKP'ye **güveniyoruz**.

Ekonominin ve ülkenin bütün zenginliklerinin bir avuç kapitalist tarafından ele geçirildiği bugünkü toplumsal sistemde hiçbir sorun çözülemez. Konut sorunundan gıda fiyatlarındaki artışa, elektrik ve doğalgaz faturalarından ulaşım sorununa,

eğitim ve sağlık sistemindeki oküşten adalet sisteminin kendi başına adaletsizlik kaynağı haline gelmesine, kadınlara dönük ayrımcılık ve şiddetten çocuklara karşı işlenen suçlara, ülke ekonomisinin kırılğanlığı ve bağımlılığından dış politikada halkımızın güvenliğini tehdit eden tercihlere varıncaya kadar hiçbir sorun o sorunun kaynağı olan **düzen değişmeden** ortadan kalkmaz. Türkiye Komünist Partisi ilk sıraya bu gerçeği yazmakta, halka yalan söyleyen, hayat pahalılığını, işsizliği, cehaleti, adaletsizliği bu düzeni değiştirmeden halledeceğini ileri süren tüm partilere **meydan okumaktadır**. Bu düzen yıkılacak, yerine herkesin **eşitlik ve özgürlük** içinde yaşayacağı bir refah toplumu kurulacaktır.

Türkiye tarıma ve yerleşime uygun geniş topraklarıyla, uzun deniz kıyısıyla, genç ve eğitilmiş nüfusuyla, hükümetlerin tüm yıkıcı ve ürütücü çabalarına karşı bilim-kültür-sanat alanlarında küçümsenmeyecek birikimiyle, planlı ve toplumcu politikalarla kısa sürede ayağa kaldırılabilir ekonomik potansiyeli ile rahatlıkla kendi **kendine yeten, bağımsız** ve gerçekten **egemen** bir ülke haline gelecektir.

Planlı ve toplumcu bir ekonomi ülkemizin en önemli sorunlarından olan enerjide dışa bağımlılığı da kısa sürede ortadan kaldıracak, yerli ve yabancı tekellerin kâr odaklı yağmasının yerine halkın, ülkenin ve doğanın korunduğu bir enerji politikası konacaktır. Toplumun en temel gereksinimlerinden olan ısınma ve aydınlatmanın halk için bedelsiz olması bu şekilde mümkün olacaktır.

Türkiye'nin yalnız aydınlanma ve ısınmayı değil, halkın en temel gereksinimlerinden olan insanca yaşanacak bir konut sağlayacak, eğitim ve sağlık hizmetlerini ücretsiz sunacak kaynakları vardır. şu anda bu kaynaklar sermayedarlar tarafından gasp edilmişse görevimiz Türkiye'nin ekonomik zenginliğinin onu yaratan **emekçi halka** ait olmasını sağlamaktır.

Tarımda uluslararası tekellerin istilasını durdurup, büyük gıda şirketlerinin egemenliğini sonlandıracağız. Tohumdan gübreye, ilaçtan zirai makinelere **dışa bağımlılığı** ortadan kaldıracacağız. Böylece toplumsal çıkarları ve üretici köylüyü gözeten kooperatifleşme hareketi ile planlı bir tarımsal ekonomiye geçilecek, ülke gıda açısından tamamen kendi kendine yeterli hale getirilecektir.

Her zaman işsize ihtiyaç duyan kapitalist düzen yıkılıp yerine **planlı sosyalist ekonomi** inşa edildiğinde Türkiye'de tam istihdam sağlanacak, **işsizlik** tarih olacaktır.

Türkiye'de komünistlerin halk için ve halkla birlikte ülkeyi yönetmek ve ayağa kaldırmak için **gerekli donanım ve birikimi** vardır. Emekçi halkın en büyük güvencesi onun örgütlülüğüdür. Bu örgütlülük gelişip güçlendikçe Türkiye'de aşılamayacak engel yoktur. TKP yıllarca umutsuzluk ya da yılđınlık nedeniyle düzen siyasetinin karanlık dehlizlerinde kaybolan **sol birikimi** yeniden kendi değerlerine döndürecektir. Partili uzmanlar, işçi önderleri, yurtsever bilim insanları, aydınlar Türkiye'nin temel meselelerinin nasıl çözüleceğine ilişkin kafa yormakta, geçmiş ve bugünkü sosyalizm deneylerinden dersler çıkararak **emekçi halkın iktidarına** hazırlanmaktadır.

Türkiye'nin emperyalist dünyaya entegre olmazsa batacağını ileri sürenler **sömürücüler, işbirlikçiler ve mandacılarıdır**. Ülkemiz kendi kendine yeten ama dünyadan tecrit olmayan, bağımsız ve egemen bir ülke olacaktır. Batacak olan emperyalist dünyanın kendisidir. Uluslararası tekellerin kovulduğu, işçilerin, emekçilerin, çiftçilerin, başkalarının sırtından servet edinmeyen onurlu insanların iktidarında Türkiye yalnız kalmak ne kelime, insanlığın gıpta ile baktığı, örnek aldığı bir ülke haline gelecektir.

NATO ittifakına üyeliğin Türkiye'ye güvenlik sağladığını ileri sürenlerin bir bölümüne göre NATO demokrasi ve özgürlüklerin güvencesi olan bir uluslararası kuruluştur. Bu kocaman bir yalandır. NATO emperyalizmin **saldırı aygıtı**, devasa bir **terör örgütüdür**. Cinayetler, katliamlar, askeri darbeler ve işgaller planlayan NATO bütün insanlık için olduğu gibi **Türkiye için de tehdittir**. Türkiye'nin NATO'dan ayrılmaması gerektiğini ileri sürenlerin bir bölümü ise NATO'nun ne olduğunu bilmekte ancak "üyelikten çıkarsak, NATO bize hemen saldırır" tezini ileri sürmektedir.

NATO'dan çıkıldığında, bütün yabancı üsler kapatılıp yabancı askerler ülkelerine gönderildiğinde ve bu ülkede uluslararası tekellerin hakimiyeti sonlandığında **Türkiye işgalden kurtulmuş olacaktır**. Halkın örgütlü gücü ve bu gücün savunma politikalarının belkemiği durumuna gelmesi Türkiye'nin en büyük güvencesi olacak, tamamen devletleştirilecek silah sanayi **ulusal ve toplumsal çıkarlar** doğrultusunda sosyalist düzenin korunmasına hizmet edecek, ülkemiz açık ya da örtülü bütün saldırıları püskürtme yeteneği kazanacaktır.

Türkiye'nin güvenliği için NATO nasıl bir tehdit oluşturuyorsa, **Avrupa Birliği** de Türkiye açısından hem ekonomik hem de siyasal açıdan büyük bir tehdit oluşturmaktadır. Başta Almanya olmak üzere Avrupa'nın güçlü emperyalist ülkelerinin silahı durumundaki Avrupa Birliği hem üye ülkelerin halklarının yoksullaşmasına hem de özgürlüklerin daha da kısıtlanmasına neden olmuş, Türkiye gibi aday üye durumundaki ülkeler ise uyum süreci adı altında **yıkıcı politikalar** uygulamak zorunda kalmışlardır.

NATO'dan çıkılacağını, AB ile yapılan bağımlılık anlaşmalarının çöpe atılacağını, ülkenin bağımsızlık ve egemenliğine, halkımızın çıkarlarına aykırı tüm uluslararası anlaşma ve kurumlardan çekileceğini ilan ederken TKP, başka ülkelerin toprak bütünlüğüne, egemenliğine ve içişlerine karışmama ilkesi uyarınca yabancı ülkelerdeki askeri varlığının da sonlandırılacağını açıkça belirtmektedir.

Yıllardır Türkiye'nin sınır ötesi askeri varlığını ülkenin güvenliği ile açıklayanlar, tıpkı başka ülkeleri işgal eden emperyalist devletler gibi "ulusal güvenlik"ten söz ediyorlar. Türkiye'nin güvenliği inşaat, gıda, silah, otomotiv ve diğer sektörlerde faaliyet gösteren yerli ve yabancı şirketlerin çıkarlarına göre belirlenemez. **Türkiye'nin güvenliği, halkımızın güvenliğidir**. Başka ülkelerin egemenliğini hiçe sayanlar kendi ülkelerinin egemenliğini de hiçe sayarlar. Zaten bu ülkeyi yıllardır

ABD başta olmak üzere emperyalistlere peşkeş çekenler “vatan millet” sömürsü yapmakta en istekli olanlardır.

Türkiye'nin güvenliği ve toprak bütünlüğünü sağlayacak olan, halkın yönetime katıldığı, yurttaşlara güven veren, kimsenin kimseyi sömürmediği, hiçbir ulus ya da etnik grubun bir diğerinden üstün sayılmadığı, insanların ana dillerinde eğitim görebildiği, **eşitlikçi** bir düzendir. Komünistlerin amacı insanları eşitsizlikle, adaletsizlikle taraflaştırarak, kardeşliği baltalayan ve bu nedenle parçalanmaya ve bölünmeye davet çıkaranların tersine, **birlik** ve **beraberlik** içinde **sanayileşmiş**, bolluk içinde bir Türkiye kurmaktır.

Sosyalist Türkiye **laik** bir ülke olacaktır. İnsanların inanç ve ibadet ile inanmama özgürlüğü kimsenin dokunmaya cesaret edemeyeceği bir temel hak biçiminde değerlendirilecektir. Siyaset ve devlet işlerine dini bulaştırmak da mutlak biçimde engellenecek, eğitim ve hukuk başta olmak üzere tüm kamusal alanlar dinsel referanslardan arındırılacaktır. Bugün Türkiye'de yalnız AKP'nin değil hemen bütün partilerin ayaklar altına aldığı laiklik Türkiye'de eşitlikçi bir toplumsal düzen sayesinde yükselecek **Cumhuriyetçi değerlerin** başında gelecektir. Laiklik olmadan gelişkin bir demokrasi kurulamaz, sosyalist bir ülke yaratılamaz.

Kararlıyız. Laik, eşitlikçi, bağımsız, egemen ve refah içinde bir ülke kuracağız.

2023, Türkiye Cumhuriyeti'nin kuruluşunun yüzüncü yılı. **Cumhuriyet'in kuruluşunda komünistlerin de çabası, mücadelesi ve kanı var.** Cumhuriyet'in kuruluşunda dünyanın ilk sosyalist devleti **Sovyetler Birliği'nin** ekonomik, askeri ve siyasi desteği var. Yüz yıl önce bu coğrafyada **emperyalizme ve Saray'a karşı** bir büyük destan yazıldı.

Burjuvazi ve Türkiye gericiliği o destan üzerinde tepindiler, emperyalistler Anadolu köylüsünün kapattığı kapıları ardına kadar açan sermaye sınıfı ve onun uşağı siyasetçiler sayesinde ülkenin her tarafını işgal ettiler. Uzun süredir laik, bağımsız bir ülkeden söz edemiyoruz. Halkı bir sömürü konusu olarak gören, Kürtleri karşısına alıp düşmanlaştıran bir toplumsal sistemin Cumhuriyet, laiklik, aydınlanma, bağımsızlık gibi değerleri yaşatması zaten beklenemezdi.

Şimdi yine yapacağız. Yüz yıl önce bu ülkenin sanayisi neredeyse yoktu, işçi sınıfı gelişmemişti, ülkede sosyalist devrim ve sosyalist kuruluş için gerekli koşullar tam olarak olgunlaşmamıştı ve maddi temeller yeterince güçlü değildi. Bugün ise Türkiye'de bir **Sosyalist Cumhuriyet** kurmak ve onu yaşatabilmek için bütün kaynaklara sahibiz. Yeter ki, bunun mümkün olduğuna inanalım.

TKP inanıyor. TKP kendi örgütsel yapısını, çalışma tarzını bu konferans ile birlikte bir kez daha gözden geçirip tamamen bu hedef doğrultusunda yeniden yapılandırıyor. Memleketin her işyerine, her mahallesine girme, “ben de Sosyalist Cumhuriyete inanıyorum” diyen her bir devrimciyi, yurtseveri saflarına kazanma, her bir üye ve gönüllüsünü **yaşanası bir ülke kurma iradesini** iliklerine kadar hisseder hale getirme kararlılığı ile yola devam ediyoruz.

“2023 Yeniden” sloganı iŖte bu inancın, kararlılığın sloganıdır.

Planlı, kamucu bir ekonomi!

Halkın bütün unsurlarıyla örgütlü hale geldiği, yasamanın üzerinde hiçbir gücün olmadığı, emekçilerin iŖyerlerinden baŖlayarak yönetime katıldığı, laikliğin sulandırılmadığı geliŖkin bir demokrasi!

Bağımsız ve egemen bir lke!

İnandığımız budur. “2023 Yeniden” bu inancın bir umuda, bir seferberliğe, bir baŖkaldırıya dnŖtđ, **Boyun Eğmeyenlerin** sömürücülere, emperyalistlere, gericiilere **boyun eğdireceği** bir dönemin aılıŖı için güçlü bir çağrıdır.

